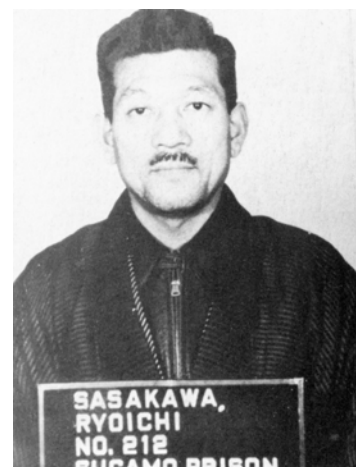

Hans Harthoorn over internationale ontwikkelingen:

Tijdens het WK karate in Parijs in 1972 vindt het eerste wereldcongres van de WUKO plaats. De EKU loopt al een aantal jaren goed, organiseert Europese kampioenschappen en scheidsrechterscursussen, en steeds meer landen sluiten zich aan. Wereldwijd vlot het nog niet. Er is nog geen WK georganiseerd en er wordt internationaal gekibbeld wie de leiding moet hebben en hoe de organisatie er uit moet zien. Het wereldcongres moet daar verandering in aanbrengen. Er staat ook de verkiezing van een honoray president op het programma, met 1 kandidaat: Ryoichi Sasakawa. Sasakawa was in Japan na de Tweede Wereldoorlog veroordeeld als oorlogsmisdadiger, maar kwam al heel snel vrij.

Hij werd na de oorlog rijk met het organiseren van illegale speedboot-races en was tijdens zijn detentie een celgenoot van Kodoma, een fameuze yakuza (Japanse onderwereld).

Dat vergeet ik nooit meer. Toen kwam hij binnen en het enige wat hij deed was dat hij met zijn hand een grote zwaai maakte door de lucht, een leger van secretaresses achter zich aan. Daarna moest iedereen klappen. Vervolgens zei Delcourt: "Please look under your table". Daar zat een pakketje mooi op zijn Japans ingepakt, een of ander schaalpje. "This is a present from mister Sasakawa and now we have the voting". En natuurlijk werd die meneer gekozen. Pas veel later hoorden wij dat het een oorlogsmisdadiger was. Dat was op dat moment niet bekend. Hij was eigenaar of president van verschillende scheepswerven. Hij doneerde toen een enorm bedrag aan Delcourt en het hoofdbureau van de WUKO in Parijs.³³

³³Interview Hans Harthoorn, 5 september 2012.

& over Nederland:

Toen Kase bij Bontje les kwam geven, was Enoda al bij Schilder in Velp geweest vanuit Duitsland om te demonstreren. Daarna zou dit contact tussen Schilder en Enoda dood bloeden. De contacten die Harthoorn via Kase kreeg, werden verder uitgebouwd door Harthoorn die ook zelf op allerlei plaatsen les begon te geven.

In de jaren zestig toen ik in Den Haag zat, kwam ik terecht bij Wil Wagner, een judoka uit Den Haag die vroeg of ik les kwam geven. Die had een dojo in de Nieuwe Molstraat, in de hoerenbuurt van Den Haag. Dan werd ik s'morgens van mijn kamer opgehaald met een grote open auto om te gaan lesgeven. Dan gingen we daarna eten. Ik was met Wagner in aanraking gekomen doordat ik in Rosendaal les gaf bij Felix Jansen en op een gegeven moment was Wil Wagner daar: "zal ik je meenemen terug?". Was op een zondag

na een extra training. Toen ben ik met hem meegereden naar Den Haag. Halverwege deed zijn auto het niet meer. Kwam hij nog op zijn startmotor tot het eerstvolgende benzinstation. Ben ik daarna bij hem gaan lesgeven. Dat deed ik één keer in de week. Ik zat toch in Den Haag en ik moest mijn eigen spullen ook een beetje verdienen. Zaterdags reed ik dan wel eens met hem mee als Harada naar Nederland kwam. Hij had boven de dojo allemaal kamertjes waar mensen zaten die illegaal aanwezig waren. Daar verhuurde hij kamers aan. Ik gaf bij hem les aan zigeuners en zo. Ik moest echter ook een keer afstuderen en had geen zin meer om daar les te geven. Na mij kwam daar de eerste Taekwondo-meneer in Nederland, een Koreaan, Park Jong Soo. Dat was een goede vent met een geweldige traptechniek. Daar stonden we met verbazing naar te kijken. Toen was er ook een demonstratie in de dierentuin van Den Haag. Bontje was net terug vanuit Japan en gaf daar een demonstratie. Tot groot vermaak van iedereen liet hij de sai's uit zijn handen vallen op zijn voeten. Dat deed Bluming beter. Die had in Japan van alles gedaan, judo, iaido, etc. Die staat nog in een boek van Harrison samen met Don Draeger.³⁵

³⁵Interview Hans Harthoorn, 5 september 2012.

Overzicht over shotokan organisaties

